

των. εκλύει γάρ. μέθρ έχω.] λαβών σε άφικτον έχω
εΰθϋς μέθρ λαβών. ή μεταφορά δέ δπό τήσ παλαίστων

A λαμβανομένων εις τὸ μέθρ κη ή τω μύθρ. τὸ δέ εΰθϋς
άντι τοΰ εν αρχή.

Αδ. Ποϋ ψυχρά δήτα πάποτ' είδες Ηρακλεια
λαβρά;

I N. Et ubi tu unquam frigida vidiſti balnea
Herculana?

Καί τισ ανδρειότερος λϋ. Δι. ταϋτ' όστι ταϋτ'
είπεινα

Et quis erat Hercule fortior? IV. nimirum haec
illa sunt, quae

Α τήσ νεανίσκων άει δέ ήμέρας λαλουώ-
των

Cum adolescentes quotidie in ore habeant, bal-
nea repleta

Πλήρες τὸ βαλανείον ποιεί, κενάσ δέ τας πα-
λαίστας.

B Sunt hodie: sed vacua palaestra. I N. vituperas
deinde

Αδ. Είτ' εν άγορά τῷ δξαξιβλῷ ψεύγς. εγώ
δὲ έπαμῶ.

Hanc versandi in foro consuetudinem: ego verò
laudo.

Εί γδ πονηρόν λϋ, Ομηρος ούδέ ποτ' αν έ-
ποίη

Nam si mala esset, nunquam fecisset sapiens Poë-
ta Homerus

Τὸν Νέστωρ άγορητῷ αν. ούδέ ανσ Γρφους άπα-
τάς.

Oratorem ex Nestore, neque è sapientibus uni-
versis.

Ανειμι δήτ' εντεύθεν εις τῷ γλωτταν, λϋ ό δὲ
μύθρ

C Hinc transeo ad linguam, quam negat hic esse
exercitandam

Οϋ φησι χελῶα αν νεοις άσκείν. εγώ δέ φη-
μι.

Adolescentibus: ego verò aio: tum rursus isthic
inquit,

Καί σωφρονείν αν φησι χελῶα. δύο κακά με-
γίστα.

Quòd oporteat frangi esse adolescentem: duo ma-
xima damna.

Επει οϋ δξα τὸ σωφρονείν, τῷ πάποτ' είδες
ήδη

Nam cui tu unquam boni aliquid vidiſti in vi-
ta obuenire,

Αγαθόν η χηούμνον φεάθρ. καί μ' εζέλεγξον
ειπτόν.

Quòd sobrius έ frangi fuisset? dic, έ me re-
futa.

Δι. Πολλοις. ό ρουῷ Πηλεΐς έλαβε δξα τῷ
μάχαρρα.

D IV. Per multis. nam Peleus ista de causa accepit
ensem.

Αδ. Μάχαρρα; άσειόν γε κέρδος έλαβεν ό κα-
κοδ άμων.

IN. Ensem? bellum profecto accepit miser homo
ille lucrum.

Υπερβολῶ δὲ οϋκ εν λύχρων πλείν ή τάλαττα
πολλά

Hyperbolus ceriè an non ex lychnis, plusquam
talenta

Είλιφε δξα πονηρίαν, άλλ' οϋ μά Δι' οϋ μά-
χαρρα.

Aliquot paravit, malitia sua fretus, non ma-
chari?

Δι. Καί τῷ Θέπιν δὲ έγημε δξα τὸ σωφρονείν
ό Πηλέας.

E IV. Equidem Thetim propterea sibi duxit, quòd
castus esset.

Σχόλια. Ηρακλεια λουτρά.] Ιβυκος φησίν τὸν Ηρακ-
σον κη δαρεάν αναδουώη Ηρακλεΐ λυτρά θερμῶσ υ-
δάτων. έξ ανσ θερμά τινές φασιν Ηρακλεια γίνεσθαι.
οί δέ φασιν ότι τῷ Ηρακλεΐ μόθρ άντι ή Αθλῶά θερμά
λουτρά έπαφῆκεν ως Πείανδρος. Γα' δ' εν Θερμοπόλῃσι
θεά γλαυκῶπις Αθλῶή Ποίει θερμά λουτρά τῷ ρη-
γμῖνι θαλάσσης. Α τήσ νεανίσκων.] ως ταῦτα άγυ-
μνάσων νεανίσκων λαλουώτων, τήσ εϋχμῶν δηλονότι.
Ο ρουῷ Πηλεΐς.] ότε άφῆκεν αυτὸν Ακασος μετ' εϋ θη-
είων, οί θεοί δέ δόκασιν αυτῷ ζήφος πρὸς άμωων τήσ
θηείων. τινές γ' όπῃ τῷ Πηλείῳ άγώνί φασιν τὸν Πηλέα
λαβείν δξα σωφροσύλῃ ή φαιστέυκτον μάχαρρα. άλλ-
ως. ό Πηλέας έγημε σωφρονέσταςος. κη ποτε Ιππο-
λύτης τῆς γυναικός Ακασου έρασθείσης αυτῷ, έ μη δυ-
νηθείσης πείσαι, άλλ' δξα βολή χη χημῶνης ως άρα έπε-
χέρησε βιάσθαι αυτῷ, ό Ακασος μαθών, κη λαβών
αυτὸν, εις έρημίαν κη τήσ όπλων γυμνάσας, άφῆκεν αυ-
τὸν κη ανεχώρησεν ειπτόν. ει δὲ ήμος ει σωθήση. ως
δὲ έμελλεν έπὸ θηείων δξα φθέρεσθαι οί θεοί μά-
χαρρα αυτῷ έχασείαντὸ ή φαιστέυκτον δι Ερμου. κη
ούτως έφυγε τὸν κίνδυνον. άλλως. Πηλέας Φῶκον
τὸν αδελφὸν κατὰ πατερίδα αυτῷ Τελαμῶνι δολο-

φονήσας φεύγει εις Φθίαν πρὸς Εϋρυτον τὸν Ακτορος,
υφ' οϋ κη καθάρεται. εκείθεν όπῃ τῷ θήρην τοϋ
Καλυδωνίου κάπρου έλθών, Εϋρύτω έστου γχάνεσ
κη κτείνει τοϋτον άκων. πάλιν αυτῷ ό Πηλέας εκ
Φθίας φυγών εις Ιωλκὸν πρὸς Ακασον άφικνέται. κη
καθάρεται υφ' αυτῷ. Ας υδάμεια δὲ ή Ακασου γυ-
νή έρασθείσθαι Πηλέας κη μη πείσθαι αυτὸν δξα σωφρο-
σύλῃ σωελθῆν αυτῇ, κατ' εϋδεται αυτῷ πρὸς Α-
κασον ως δποπειραθέντος αυτῆς. ό δὲ, κτείναι μύθρ
δν καθήρην, εκ ήβουλήσθ, άγει δὲ αυτὸν εις θήρην
εις τὸ Πήλιον. δποκοιμηθέντα δὲ αυτὸν Ακασος κατ-
έλισσών, κη τῷ μάχαρρα έπὸ τῷ κάπρῳ τήσ
βοάν κρύφας έσπαρέρχεται. ό δὲ έξανασάσ κη μη
εϋρὸν τῷ μάχαρρα ήμελλεν δπολλυσθαι κατ' εϋει-
φθείς έπὸ τήσ Κενταύρων. σάζεται δὲ έπὸ χημῶ-
νος. ός κη τῷ μάχαρρα εκζητάσας διδωσιν αυτῷ.
Υπερβολος.] έσθ' λυχοποιοός αν, πῶνυ πασϋμργος
λϋ. οϋ γδ χαλκῷ μόνον έρχῆτο πρὸς τῷ τήσ λύχρων
κατ' εϋκευλῷ, άλλ' κη μόλιβδον ενετίθει ίνα πῶλυ
βάρος έχοντες πλείονος άξιοί ώσσι. κη οϋτως ήπατάσ
τοϋς πριαμῶους.